

Posudek na diplomovou práci
Josefa Dvořáka:
„‘Oběť živá’ jako model životního postoje“

Studie Josefa Dvořáka týkající se 'oběti živé' v textu geneze o obětování Izáka a v knize Job je pro diplomovou práci za jakou je předkládána naprosto vynikající, a to z těchto důvodů:

- 1) **Existenciální hlouba.** Průzory, které Josef Dvořák čtenáři svým textem rozevívá na dvou archetypických postavách Abraháma a Joba a jejich životní zkoušky (obětování Izáka a utrpení spravedlivce) vrhají paprsky světla do našich nejhlubších hlubin. Dvořákův text je proto opravdové duchovní čtení, uvádějící člověka čtenáře do rozjímání a modlitby podle zásady, že *finis omnis sermonis sit oratio*, čili, cílem každé promluvy budiž modlitba. Dvořákova práce je potrava pro duši, kterou by měl člověk znovu a znovu „přežvykovat“.
- 2) **Teologická hutnost.** Z Dvořákova spisku je patrné, že se učil u eminentních znalců Písma, a to jak těch křesťanských (Heller, Beneš, Balabán, Trojan, Hošek, Daněk, Čapek...), tak těch židovských (Wiesel, Leibowitz, Sidon ...). z nichž čerpal a uchovával a uchovává to dobré. Je tak podoben jednomu z oněch čtyř druhů studentů, o nichž hovoří rabínská moudrost v Talmudu (*Pirqé abot*, 5, 16) přirovnávající je k houbě, nálevce, cedníku a sítu. Houba do sebe vsákne a podrží všechno, jak to dobré, tak to nedobré. Nálevka nepodrží nic, ale všechno jí proteče. Cedník podrží jen odpad, zatím co síto podrží jen to dobré. A tak se mi Dvořák prokazuje jako síto.
- 3) **Metodologická důkladnost.** Z Dvořákova způsobu psaní a citování je zřejmé, že kandidát dobře zvládl metodickou „technologii“ vědeckého spisování.
- 4) **Religionistický rozhled.** Dvořákovy teologické rozklady překračují horizont čistě křesťanské teologie (v níž je však pevně zakořeněn!) a pohlíží přes něj i na Islám (např. str. 56) a ovšem, a samozřejmě, i na judaismus.
- 5) **Kulturní aktuálnost.** Dvořákův teologický diskurs se otevírá současné kultuře psychoanalytické (Jung, Frankl ...), literárně filosoficko-teologické (Dostojevskij) filosoficko ateistické (Ernst Bloch) a literárně postmoderní (Umberto Eco).

6) **Dostatečná znalost hebrejštiny.** Ta umožňuje Dvořákovi pracovat s hebrejským textem filologicky korektně a tedy vědecky.

Slovem, tato práce je zcela zřejmě výsledkem dlouhého zrání předpokládajícího nejenom studium, erudici, schopnost trefných formulací a shrnujících syntéz, ale i ponor do rozjímání v modlitbě. Proto ji hodnotím **eminenter et amplius**, čili **naprosto vynikající**.

Karel Skalický

Hledání vši a blech pomíjím.

České Budějovice, TF JU, 11. 5. 2011